

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא על ידי אניגרונן												ג.
אניגרונן - מיא דסילקין, אכסיגרונן - מיא דכולהו סילקין	דאמר רבה בר שמואל:											ג.
מהכא: (דברים י"ד) ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר, יין חמרא הוא, וכתוב ואכלת.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:											ג.
ודלמא ה"נ על ידי אניגרונן												ג.
שכר כתיב, מידי דמשכר.												ג.
ודלמא דבילה קעילית												ג.
אכל דבילה קעילית ושתה דבש וחלב, ונכנס למקדש ועבד - חייב	דתניא:											ג.
אלא גמר שכר שכר מנזיר, מה להלן יין, אף כאן יין.												ג.
שבועה שלא אוכל, ואכל ושתה - אינו חייב אלא אחת	רבא, אף אנן נמי תנינא:											ג.
אי אמרת בשלמא שתיה בכלל אכילה, איצטריך ליה לתנא לאשמועינן דאינו חייב אלא אחת, אלא אי אמרת שתיה לאו בכלל אכילה, שבועה שלא אוכל ועשה מלאכה, מי איצטריך לאשמועינן דאינו חייב אלא אחת?												ג.
אלא מאי? שתיה בכלל אכילה	א"ל אביי:											ג.
שבועה שלא אוכל ושלא אשתה, ואכל ושתה - חייב שתיים	אימא סיפא:											ג.
כיון דאמר שלא אוכל איתסר ליה בשתיה, כי אמר שלא אשתה אמאי חייב? אילו אמר שלא אשתה תרי זימני, מי מוחיב תרת?												ג.
התם דאמר שלא אשתה והדר אמר שלא אוכל, דשתיה בכלל אכילה איתא, אכילה בכלל שתיה ליתא.	אמר ליה: [רבא]											ג.
אבל אמר שבועה שלא אוכל ושלא אשתה ואכל ושתה, מאי? אינו חייב אלא אחת, אי הכי, אדתי רישא: שבועה שלא אוכל, ואכל ושתה - אינו חייב אלא אחת, ליתני: שבועה שלא אוכל ושלא אשתה - אינו חייב אלא אחת, וכל שכן שלא אוכל לחודיה.												ג.
אלא לעולם כדקתני, ושאי הכא, כיון דאמר שלא אוכל והדר אמר שלא אשתה, גלי אדעתיה דהך אכילה דאמר - אכילה גרידתא היא.												ג.
מתני' נמי דיקא:	רב אשי:											ג.
שבועה שלא אוכל - ואכל אוכלין שאין ראוין לאכילה, ושתה משקין שאין ראוין לשתיה - פטור	[תנן]											ג.
הא ראוין - חייב												ג.
ואמאי? הא שבועה שלא אוכל קאמר												ג.
דלמא דאמר תרתי: שבועה שלא אוכל, שבועה שלא אשתה.												ג.
שבועה שלא אוכל, ואכל פת חטין כ"י.												ג.
ודלמא למיפטר נפשיה מאחרנייתא קאתי												ג.
הוה ליה למימר חטין ושעורין וכוסמין.												ג.
ודלמא לכוס												ג.
דהוה ליה למימר פת חטין ושעורין וכוסמין.												ג.
ודלמא פת חטין לאכול, שעורין וכוסמין לכוס												ג.
דהוה ליה למימר פת חטין ושל שעורין ושל כוסמין.												ג.
ודלמא ע"י תעובת												ג.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אימא וכן של שעורים וכן של כוסמין, פת פת למה לי? שמע מינה לחלק.													!
שבועה שלא אשתה, ושתה משקין הרבה - אינו חייב אלא אחת כו'.													■
בשלמא התם דאמרת מיתירא ליה פת פת לחיובא, אלא הכא מאי הוה למימר? דלמא למיפטר נפשיה ממשקין אחרני קאתי.													⚡
הכא במונחין לפניו עסקינו, שהיה לו לומר שבועה שלא אשתה אלו.	רב פפא:												!
ודלמא אלו הוא דלא שתינא, אחרני שתינא.													⚡
אלא, דאמר שבועה דלא שתינא כגון אלו.													!
דלמא כגון אלו דלא שתינא, בציר מהכי וטפי מהכי שתינא.													⚡
אלא, כגון דאמר שבועה שלא אשתה ממין אלו.													!
ודלמא מין אלו הוא דלא שתינא, הא אינהו גופיהו שתינא.													⚡
אימא שלא אשתה אלו ומיניהו.													!
במסרהב בו חבירו עסקינו, דאמר לו בוא ושתה עמי יין ושמן ודבש, דהיה לו לומר שבועה שלא אשתה עמך, יין ושמן ודבש למה לי? לחייב על כל אחת ואחת.	רב אחא בריה דרב איקא:												!
תן לי חטין ושעורין וכוסמין שיש לי בידך, שבועה שאין לך בידי כלום - אינו חייב אלא אחת, שבועה שאין לך בידי חטין ושעורין וכוסמין - חייב על כל אחת ואחת.	תנן התם:												■
אפי' פרוטה מכולם מצטרפת.	וא"ר יוחנן:												■
פליגי בה רב אחא ורבינא:													■
אפרטי מיחייב, אכללי לא מיחייב.	חד: [רב אחא/רבינא]												◆ ■ ■
אכללי נמי מיחייב.	וחד: [רב אחא/רבינא]												◆ ■ ■
הכא מאי?													^
הכי השתא, התם מיחייב אכללא ומיחייב אפרטא, דהא אי משתבע והדר משתבע מיחייב תרתי, הכא אי סלקא דעתך איתא בכללא, אפרטי אמאי מיחייב? מושבע ועומד הוא.	רבא:												!
שבועה שלא אוכל וכו'.													■
הא גופא קשיא.													⚡
שבועה שלא אוכל, ואכל וכלין שאין ראויין לאכילה, ושתה משקין שאין ראויין לשתיה - פטור.	אמרת:												⚡ ■
שבועה שלא אוכל, ואכל נבילות וטרופות, שקצים ורמשים - חייב.	והדר תני:												⚡ ■
מאי שנא רישא דפטור ומאי שנא סיפא דחייב?													⚡
הא לא קשיא: רישא בסתם, וסיפא במפרש.													!
מפרש נמי גופיה תיקשי, אמאי? מושבע מהר סיני הוּא?													⚡
בכולל דברים המותרין עם דברים האסורין.	רב ושמואל ורבי יוחנן:												!
אי אתה מוצא אלא אי במפרש תצי שיעור ואלבא דרבנן, אי בסתם אליבא דרבי עקיבא.	ריש לקיש:												!
אדם אוסר עצמו בכל שהוא.	דאמר: [רבי עקיבא]												■ !
בשלמא רבי יוחנן לא אמר כריש לקיש, דמוקים לה למתניתין כדברי הכל, אלא ר"ל מאי טעמא לא אמר כו' יוחנן?													⚡
כי אמרינן איסור כולל - באיסור הבא מאליו, באיסור הבא על ידי עצמו לא אמרינן.	אמר לך: [ריש לקיש]												!